

Bruksela, dnia 9 października 2009 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 47/2009

SESJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO Bruksela, 7-8.10.2009

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego, która odbyła się w dniach 7-8 października br. w Brukseli, omawiane były następujące tematy i poczyniono następujące ustalenia:

1. INSTYTUCJE - Referendum w Irlandii, tragedia w Mesynie, rocznica zamordowania Anny Politkowskiej

Otwierając sesję plenarną przewodniczący Parlamentu Europejskiego **Jerzy Buzek** wyraził ogromne zadowolenie z wyniku irlandzkiego referendum w sprawie Traktatu Lizbońskiego. Przewodniczący przekazał kondolencje rodzinom ofiar lawin błotnych i osunięć ziemi w Mesynie na Sycylii. Nawiązał również do trzeciej rocznicy zamordowania rosyjskiej dziennikarki i działaczki na rzecz praw człowieka Anny Politkowskiej przypominając, że sprawcy tej zbrodni nadal nie zostali osądzeni.

Przewodniczący Jerzy Buzek uznał, że wynik irlandzkiego referendum to „zwycięstwo społeczeństwa obywatelskiego i dobry argument w toczącej się w pozostałych krajach debacie”.

W imieniu całej Izby, przewodniczący Jerzy Buzek przekazał również kondolencje rodzinom ofiar lawin błotnych i osunięć ziemi w Mesynie na Sycylii.

Jerzy Buzek przypomniał, że upływa właśnie trzecia rocznica zamordowania rosyjskiej dziennikarki i działaczki na rzecz praw człowieka Anny Politowskiej, a sprawcy tej zbrodni nadal nie zostali osądzeni. „Anna nie była jedyną ofiarą. Wspomnijmy także pamięć innych działaczy zamordowanych w ciągu ostatnich trzech lat”, zaapelował przewodniczący.

2. INSTYTUCJE - Debata plenarna na temat wyników irlandzkiego referendum w sprawie Traktatu Lizbońskiego

W głosowaniu nt. Traktatu Lizbońskiego 67,1% Irlandczyków opowiedziało się za jego przyjęciem a 32,9% było przeciw. Frekwencja wyborcza wyniosła 59%, a więc o 6% więcej niż w poprzednim głosowaniu w 2008 roku.

Referendum w Irlandii było postrzegane jako największa przeszkoda blokująca wejście w życie Traktatu z Lizbony. Irlandzkie "tak" było niezbędne do ratyfikacji Traktatu. Traktat cieszy się dużym poparciem większości posłów w Parlamencie Europejskim. Entuzjazm jest jak najbardziej zrozumiały, gdyż nowy traktat rozszerza udział posłów, zarówno do Parlamentu Europejskiego jak i do parlamentów krajowych, praktycznie we wszystkich obszarach stanowienia prawa UE. Na mocy traktatu Parlament Europejski uzyska nowe uprawnienia ustawodawcze w takich dziedzinach jak imigracja i prawo karne. Posłowie oczekują też na uzyskanie wpływu na całość unijnego budżetu, a więc również w dziedzinie rolnictwa. Spodziewają się też większego wpływu na wybór szefa Komisji Europejskiej i na sprawy zagraniczne.

W debacie wzięli udział przewodniczący Komisji Europejskiej, **José Manuel Barroso** i premier Szwecji, **Fredrik Reinfeldt**.

Otwierając debatę, przewodniczący Parlamentu Europejskiego **Jerzy Buzek** wyraził ogromne zadowolenie z wyniku irlandzkiego referendum w sprawie Traktatu Lizbońskiego. Przewodniczący uznał, że wynik irlandzkiego referendum to „zwycięstwo społeczeństwa obywatelskiego i dobry argument w debacie toczącej się w pozostałych krajach”. Dodał, że „w tej chwili wspólnie piszemy europejską historię”.

Jerzy Buzek wyraził nadzieję, że proces ratyfikacyjny będzie kontynuowany i że w pozostałych dwóch krajach także zakończy się pozytywnym wynikiem. „Otrzymałem zapewnienie ze strony polskiego prezydenta, że teraz, gdy referendum irlandzkie dało pozytywny wynik, złoży on swój podpis pod Traktatem niezwłocznie”, powiedział Jerzy Buzek wyrażając nadzieję, że prezydent Vaclav Klaus uczyni to samo kiedy tylko czeski Trybunał Konstytucyjny wyjaśni wszelkie pozostałe wątpliwości.

„Celem Traktatu Lizbońskiego jest przygotować Unię Europejską do wyzwań XXI wieku. Musimy sprostać obawom naszych obywateli dotyczącym zagadnień energetycznych, rosnącego bezrobocia, imigracji i zmian klimatycznych”, powiedział przewodniczący. Buzek zaapelował także o wsłuchanie się także w głos tych, którzy głosowali na “nie”. „Oni także chcą nam coś powiedzieć, do czegoś przekonać, przed czymś ostrzec. Będziemy także ich głos brali pod uwagę”, powiedział Jerzy Buzek.

José Manuel Barroso powiedział, że Irlandczycy podjęli bardzo ważną decyzję dla całej Europy. Traktat został już przyjęty przez 27 państw członkowskich - albo w drodze referendum, albo poprzez parlament. Barroso podkreślił, że to wielkie osiągnięcie, które pokazuje, jak poszerzona Europa jest w stanie dzielić wspólną wizję przyszłości. Wspomniał, że prezydent Kaczyński po pozytywnym wyniku w Irlandii obiecał złożenie podpisu na Traktacie. Odnosząc się do Czech, podkreślił, że należy uszanować proces konstytucyjny w tym kraju, ale kiedy się skończy, konieczne jest szybkie złożenie podpisu na Traktacie przez prezydenta Klause. Dodał, że Traktat jest szczególnie ważny dla KE i że chce jak najszybszego powołania nowej Komisji, ponieważ obecne rozwiązania przejściowe nie mogą trwać wiecznie.

Barroso podkreślił, że po ratyfikacji Traktatu, konieczna będzie jego implementacja, a następnie praca nad następującymi kwestiami. Pierwszą jest stworzenie Europejskiej Służby Zewnętrznej. Drugą kwestią to komitologia, a więc jak UE ma funkcjonować. Traktat wprowadza nowe zasady, które uczynią ten system bardziej przejrzystym i racjonalnym. Kolejny element to nowe mechanizmy pozwalające parlamentom narodowym na wyrażenie opinii w kwestii subsydiarności. Konieczne jest wzmocnienie stosunków z parlamentami narodowymi, budowanymi przez ostatnie lata przez Komisję Europejską, ale również przez Parlament. Ostatnią sprawą jest inicjatywa obywatelska, wprowadzona przez Traktat. Te cztery kwestie Barroso uznał za najważniejsze.

Przewodniczący Komisji Europejskiej dodał również, że jest gotowy rozpocząć kompletowanie Kolegium Komisarzy, jak tylko dostanie zielone światło od Rady UE. Jednakże premier Szwecji **Fredrik Reinfeldt** uznał, iż należy poczekać do końca procesu ratyfikacyjnego.

Ponadto **Fredrik Reinfeldt** wyraził zadowolenie, że przemawia w PE po tym, jak Irlandczycy poparli Traktat Lizboński. Złożył hołd Brianowi Cowenowi, dziękując mu za wyteżoną pracę i wysiłki, zmierzające do przyjęcia Traktatu w Irlandii. Powiedział, że Europa wsłuchała się w krytyczne uwagi Irlandii i że udzielone gwarancje prawne były decydującym czynnikiem wpływającym na pozytywny wynik referendum w Irlandii. Podkreślił, że Traktat uczyni Parlament bardziej demokratycznym, efektywnym i transparentnym. Ponadto, wzmocni on rolę i wpływ Europy na arenie międzynarodowej i uczyni ją silniejszą w walce z wyzwaniami globalnymi. Rola Parlamentu Europejskiego w procesie podejmowania decyzji w UE również się wzmocni. Podkreślił, że najważniejsze jest, by Traktat został przyjęty w całej UE do końca roku. Obecnie 24 państwa ratyfikowały Traktat. Państwem 25. będzie Polska. Po kilku tygodniach Traktat powinien ratyfikować parlament irlandzki. Pozostają jedynie Czechy. Premier Jan Fischer, podczas spotkania z prezydentką oraz przewodniczącymi Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego, dokonał oceny obecnej sytuacji. 17 senatorów odwołało się do trybunału konstytucyjnego, by ocenił, czy Traktat jest zgodny z czeską konstytucją. Niezależny sąd jest w trakcie podejmowania decyzji, czy ta petycja może zostać przeanalizowana przez trybunał. Czeski prezydent zwleka z podpisem w oczekiwaniu na werdykt trybunału konstytucyjnego. Oczekując na decyzję sądu, należy przygotować się na wejście w życie Traktatu oraz, kiedy wejdzie w życie, rozpocząć konsultacje w sprawie nominacji nowego przewodniczącego Rady oraz Wysokiego Przedstawiciela i Sekretarza Generalnego Rady.

Przewodniczący Europejskiej Partii Ludowej, francuski poseł **Joseph Daul** podkreślił, że Irlandczycy nie tylko oddali głos poparcia dla Traktatu Lizbońskiego, ale również dla Europy, jako obszaru bezpieczeństwa i wspólnych wartości. Joseph Daul wezwał prezydenta Czech Václava Klauusa, by ten zachowywał się odpowiedzialnie i podpisał traktat, gdy wszystkie pozostałe kraje UE już to zrobiły.

Martin Schulz, przewodniczący grupy Socjalistów i Demokratów podkreślił, że nie chodzi o to, że państwa członkowskie powinny być silniejsze wobec UE, ale o to, że UE powinna stać się globalnym partnerem, który mógłby wzmocnić państwa członkowskie.

Guy Verhofstadt, były belgijski premier, obecny przewodniczący Porozumienia Liberalistów i Demokratów na rzecz Europy (ALDE), zaapelował do premiera Szwecji Frederika Reinfeldta o niezwłoczne wszczęcie procedury powoływania nowej Komisji, jeszcze przed końcem procesu ratyfikacji. Szwecja pełni w tym półroczu przewodnictwo w Unii Europejskiej.

Nigel Farage, brytyjski deputowany i współprzewodniczący grupy Europa Wolności i Demokracji (EFD) ostro skrytykował powtórzone referendum. Według przywódcy eurosceptyków głosowanie nie było ani wolne ani uczciwe. Farage zapowiedział „trzecie referendum”, które miałyby zwieńczyć kampanię jego partii na rzecz wystąpienia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej.

Lothar Bisky, niemiecki przewodniczący Konfederacyjnej Grupy Zjednoczonej Lewicy Europejskiej - Nordyckiej Zielonej Lewicy (GUE / NGL) mówił, iż „jeśli decydujemy się na referendum, musimy zaakceptować jego wynik, nawet jeśli nie jest tak dobry, jak byśmy chcieli”.

Daniel Cohn-Bendit, współprzewodniczący grupy Zielonych/Wolnego Przymierza Europejskiego mówił o wyborze prezydenta Unii Europejskiej, które to stanowisko wprowadza Traktat z Lizbony: „Europa zasługuje na publiczną debatę. Nie można podejmować decyzji w ostatniej minucie, za zamkniętymi drzwiami”.

Brytyjski eurodeputowany **Timothy Kirkhope** w imieniu grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów wypowiadał się krytycznie na temat Traktatu Lizbońskiego i urzędu prezydenta Unii: „to zdecydowany krok w kierunku superpaństwa, którego wielu się obawia. Ludzie nie chcą bardziej scentralizowanej Unii, ale Europy różnorodności, która znajdzie się bliżej ludzi i ich potrzeb”.

3. PRAWA PODSTAWOWE - Swoboda informacji we Włoszech

Posłowie debatowali z Komisją Europejską na temat swobody przepływu informacji we Włoszech. Głosowanie w tej sprawie jest przewidziane na październikowej sesji plenarnej w Strasburgu, 19-22 października. W debacie w PE wzięła udział komisarz do spraw mediów i społeczeństwa informacyjnego, **Viviane Reding**, która zaprezentowała stanowisko Komisji Europejskiej.

W debacie poświęconej swobodzie przepływu informacji we Włoszech, posłowie przemawiający w imieniu grup EPP, ECR oraz EFD ostrzegali przed przenoszeniem krajowych sporów na forum Unii Europejskiej. Natomiast, mówcy zabierający głos w imieniu S&D, ALDE, Zielonych oraz GUE wzywali Komisję Europejską do przedstawienia propozycji legislacyjnych dotyczących pluralizmu w mediach.

Komisarz **Viviane Reding** powiedziała, że UE ma ograniczone kompetencje w obszarze dotyczącym rynku mediów, ale wszystkie państwa członkowskie dysponują instytucjami, które powinny nadzorować rynek w zakresie przestrzegania praw podstawowych. Zaapelowała do deputowanych, aby za pośrednictwem instytucji europejskich nie próbowali rozwiązywać problemów, które powinny być rozwiązywane na poziomie krajowym.

Przewodniczący grupy EPP, **Joseph Daul** z Francji, potępił wykorzystywanie Parlamentu jako forum dla debaty o problemach krajowych i podkreślił, że Włochy są krajem demokratycznym, gdzie prawo jest przestrzegane. Parlament Europejski nie ma uprawnień w tym obszarze i nie powinien być wykorzystywany do “wyrównywania rachunków”.

David-Maria Sassoli (S&D, Włochy) powiedział, że Włochy są wielkim, demokratycznym krajem, czego dowodem jest wczorajsze orzeczenie włoskiego trybunału konstytucyjnego ws. premiera Berlusconi. Wyraził przekonanie, że wszystkie kraje europejskie powinny gwarantować jednakowe standardy w odniesieniu do swobodnej wymiany informacji. Zaproponował zatem przyjęcie dyrektywy, która określałaby wspólne normy dla wszystkich państw UE.

Szef grupy ALDE, belgijski deputowany **Guy Verhofstadt**, przestrzegał przed ignorowaniem problemu, który bezsprzecznie istnieje. Wyraził zaniepokojenie, że trzy państwa członkowskie zostały zakwalifikowane przez *Freedom House* jako kraje, w których funkcjonują tylko “częściowo wolne” media, co uzasadnia wniosek do Komisji, aby ta zagwarantowała pluralizm w mediach.

Holenderska posłanka z grupy Zielonych, **Judith Sargentini**, uznała za godne pożałowania próby zdjęcia tej debaty z porządku obrad. Pod wpływem nacisków włoscy dziennikarze stosują autocenzurę, a włoska demokracja jest zagrożona. Państwa członkowskie i kraje kandydujące powinny przestrzegać kryteriów kopenhaskich.

Ryszard Czarnecki (ECR, Polska) zauważył, że podobne problemy wyniknęły także w innych państwach UE, w tym w Polsce, ale nie stały się przedmiotem dyskusji w Parlamencie Europejskim. Zdaniem posła, to sami Włosi powinni rozwiązać swoje problemy.

Patrickowi le Hyaric (EUL/NGL) nie podobał się wpływ, jakim dysponuje włoski premier na media, gdyż nie jest to zgodne z zasadami współczesnej demokracji. Zaproponował powołanie europejskiego obserwatorium wolności prasy.

Francesco Speroni (EFD, Włochy) powiedział, że opozycja we Włoszech ma dość miejsca w mediach. Jeśli Parlament uważa, że we Włoszech brakuje wolności prasy, powinien wszcząć na podstawie artykułu 7 postępowanie w sprawie naruszania praw podstawowych, do czego jednak nie ma podstaw.

Odnosząc się do tych uwag, komisarz **Reding** powiedziała, że projekty legislacyjne poświęcone pluralizmowi w mediach mogłyby zostać przedstawione jedynie w sytuacji, gdyby zaistniały problemy na wspólnym rynku, które taka legislacja wspólnotowa miałaby szanse rozwiązać.

4. TRANSPORT I PRAWA PASAŻERÓW - Prawo pasażerów do odszkodowania w przypadku bankructwa przewoźnika

Od dwutysięcznego roku, zbankrutowało aż siedemdziesiąt siedem europejskich linii lotniczych. W Polsce głośno było o upadku taniego przewoźnika Airpolonia w 2004

roku. Niedawno zniknął z rynku słowacki operator SkyEurope. Posłowie są przekonani, że pasażerom, którzy stracili bilety, bo ich przewoźnik ogłosił upadłość, należą się odszkodowania. Parlament podczas debaty plenarnej wezwał Komisję do opracowania nowych przepisów, które w takich przypadkach będą odpowiednio chroniły prawa pasażerów.

Unia Europejska dba o bezpieczeństwo pasażerów linii lotniczych i o to, by ich prawa były respektowane. Powstała unijna czarna lista niebezpiecznych linii lotniczych. Pasażerowie otrzymują odszkodowania i rekompensaty za opóźnienia i za odwołane loty. Osoby niepełnosprawne zostały objęte dodatkową ochroną. To dzięki unijnym przepisom pasażer kupując bilety w sieci otrzymuje informacje o cenie bez ukrytych opłat.

Podczas środowej debaty Parlament zwrócił się do Komisji Europejskiej o nowelizację przepisów lub przedłożenie projektu nowych regulacji tak, by zapewnić pasażerom lepszą ochronę. Przedmiotem interpelacji będzie również stworzenie specjalnej rezerwy na odszkodowania. Miałyby ona być finansowana ze składek wnoszonych przez przewoźników.

„Mamy tu do czynienia z wyraźną luką w prawie i byłoby lepiej dla wszystkich, gdybyśmy wspólnie pracowali nad jej wypełnieniem”, mówił brytyjski poseł z grupy Socjalistów i Demokratów, **Brian Simpson**, przewodniczący parlamentarnej komisji Transportu i Turystyki, który złożył interpelację.

Przy tej okazji, z uwagi na fakt, że Państwo często podróżujecie samolotami, warto przypomnieć o następujących kwestiach.

Unia Europejska długo walczyła o zapewnienie pasażerom linii lotniczych odpowiedniej ochrony. Prace legislacyjne skupiły się wokół kwestii bezpieczeństwa lotu, dostępności i jego odpowiedniej wycenie.

- **Czarna lista najniebezpieczniejszych linii lotniczych**

Komitet Transportu stworzył tzw. “czarną listę” najniebezpieczniejszych linii lotniczych. Wypadki na europejskim niebie świadczą o tym, że nie wszystkie dbają o najwyższy standard swoich usług.

“Czarna lista” została zatwierdzona przez PE i ministrów w grudniu 2005 roku i jest aktualizowana każdego kwartału przez Komisję Europejską. Jeśli zatem planujecie Państwo daleką podróż w egzotyczne miejsca, warto wcześniej sprawdzić czy dany przewoźnik jest godny zaufania.

- **Równe szanse dla wszystkich**

UE położyła szczególny nacisk na prawa osób niepełnosprawnych. W grudniu 2005 roku wprowadziła nowe zasady dotyczące przelotu osób niepełnosprawnych i tych, z ograniczoną możliwością poruszania się podczas lotu. Nie można odmówić im prawa do podróży ze względu na ich niepełnosprawność. Powinni także otrzymać bezpłatne wsparcie już na lotnisku. Wiele linii lotniczych już teraz zapewnia pełną opiekę, ale taką potrzebę należy zgłosić przynajmniej 48 godzin przed wylotem.

- **Prawa pasażerów linii lotniczych**

Pasażerowie linii lotniczych mają obecnie więcej praw w sytuacjach odmowy wstępu na pokład, odwołania lotu, opóźnień, utraty bagażu i ewentualnych wypadków. Linie lotnicze są zobowiązane do zapewnienia opieki, zakwaterowania i rekompensaty finansowej. Każdy, kto uważa, że jego prawa zostały naruszone powinien zgłosić to do krajowego urzędu nadzorującego ich przestrzeganie. Jeśli Państwa lot został odwołany lub nie ma już wolnych miejsc i odmówiono Państwu wstępu na pokład, mogą Państwo ubiegać się o rekompensatę finansową. Kwota waha się między 125 € a 600 €, w zależności od dystansu i opóźnień, na jakie zostałeś narażony.

Zaostrzenie praw ma także na celu uniknięcie sytuacji, w której przewoźnik podając cenę biletu "1€" zapomina wspomnieć o opłatach takich jak: opłata lotniskowa, paliwowa, koszty rezerwacji i opłata za bagaż.

Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, określa prawa pasażerów linii lotniczych.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie:

- a) do pasażerów odlatujących z lotniska znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego ma zastosowanie Traktat;
- b) do pasażerów odlatujących z lotniska znajdującego się w kraju trzecim i lądujących na lotnisku w Państwie Członkowskim, do którego ma zastosowanie Traktat, chyba że otrzymali oni korzyści lub odszkodowanie oraz udzielono im opieki w tym kraju trzecim, jeżeli przewoźnik lotniczy obsługujący dany lot jest przewoźnikiem wspólnotowym.

Niniejsze rozporządzenie przyznaje, na warunkach wymienionych poniżej, minimalne prawa dla pasażerów, w następujących sytuacjach: odmowy przyjęcia na pokład wbrew ich woli, odwołania ich lotu i opóźnienia ich lotu.

⇒ **Odmowa przyjęcia na pokład**

Jeżeli obsługujący przewoźnik lotniczy ma uzasadnione powody, by przewidywać odmowę przyjęcia na pokład, powinien on najpierw wezwać ochotników do rezygnacji z ich rezerwacji w zamian za korzyści na warunkach uzgodnionych pomiędzy danym pasażerem a przewoźnikiem lotniczym obsługującym. Jeżeli liczba ochotników nie pozwala na przyjęcie na pokład pozostałych pasażerów z rezerwacjami, wówczas obsługujący przewoźnik lotniczy może, wbrew woli pasażerów, odmówić przyjęcia ich na pokład. W przypadku odmowy przyjęcia pasażerów na pokład wbrew ich woli, obsługujący przewoźnik lotniczy niezwłocznie jest zobowiązany do wypłacenia im odszkodowania.

W przypadku odwołania lotu albo odmowy przyjęcia na pokład, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy, mają prawo do:

- **zwrotu należności lub zmiany planu podróży**

- a) zwrot w terminie siedmiu dni pełnego kosztu biletu po cenie za jaką został kupiony, za część lub części nie odbytej podróży oraz za część lub części już odbyte, jeżeli lot nie służy już dłużej jakimkolwiek celowi związanemu z pierwotnym planem podróży pasażera, wraz z, gdy jest to odpowiednie lotem powrotnym do pierwszego miejsca odlotu, w najwcześniejszym możliwym terminie;
  - b) zmiana planu podróży, na porównywalnych warunkach, do ich miejsca docelowego, w najwcześniejszym możliwym terminie; lub
  - c) zmiana planu podróży, na porównywalnych warunkach, do ich miejsca docelowego, w późniejszym terminie dogodnym dla pasażera, w zależności od dostępności wolnych miejsc.
- **opieki, co oznacza, że pasażerowie otrzymują bezpłatnie:**
- a) posiłki oraz napoje w ilościach adekwatnych do czasu oczekiwania;
  - b) zakwaterowanie w hotelu w przypadku gdy występuje konieczność pobytu przez jedną albo więcej nocy lub gdy zachodzi konieczność pobytu dłuższego niż planowany przez pasażera;
  - c) transport pomiędzy lotniskiem a miejscem zakwaterowania (hotelem lub innym);
  - d) dwie rozmowy telefoniczne, dwa dalekopisy, dwie przesyłki faksowe lub e-mailowe.
- **odszkodowania w wysokości:**
- a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1500 kilometrów;
  - b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1500 do 3500 kilometrów;
  - c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż ww. loty.

⇒ **Opóźnienie lotu**

Jeżeli obsługujący przewoźnik lotniczy ma uzasadnione powody, by przewidywać, że lot będzie opóźniony w stosunku do planowego startu:

- a) o dwie lub więcej godzin w przypadku lotów do 1500 kilometrów; lub o trzy lub więcej godzin w przypadku wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości pomiędzy 1500 a 3500 kilometrów; lub o cztery lub więcej godzin w przypadku wszystkich innych lotów niż ww. loty pasażerowie otrzymują od obsługującego przewoźnika lotniczego posiłki oraz napoje w ilościach adekwatnych do czasu oczekiwania oraz dwie rozmowy telefoniczne, dwa dalekopisy i dwie przesyłki faksowe lub e-mailowe,

b) jeśli lot jest przełożony do następnego dnia, pasażerom musi zostać zaoferowane zakwaterowanie w hotelu i transport pomiędzy lotniskiem a miejscem zakwaterowania (hotelem lub innym),

c) jeśli opóźnienie wynosi 5 godzin i dłużej, pasażer może domagać się zwrotu kosztu biletu w terminie siedmiu dni, pełnego kosztu biletu po cenie za jaką został kupiony, za część lub części nie odbytej podróży oraz za część lub części już odbyte, jeżeli lot nie służy już dłużej jakimkolwiek celowi związanemu z pierwotnym planem podróży pasażera, wraz z, gdy jest to odpowiednie, lotem powrotnym do pierwszego miejsca odlotu, w najwcześniejszym możliwym terminie.

⇒ Umieszczenie w klasie wyższej lub niższej

Jeżeli obsługujący przewoźnik lotniczy umieści pasażera w klasie wyższej niż ta, na którą został wykupiony bilet, nie może się domagać jakiegokolwiek dodatkowej zapłaty. Jeżeli natomiast obsługujący przewoźnik lotniczy umieści pasażera w klasie niższej niż ta, na którą został wykupiony bilet, to w terminie siedmiu dni zwraca:

a) 30 % ceny biletu w przypadku wszystkich lotów o długości do 1500 km lub

b) 50 % ceny biletu w przypadku wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1500 km, z wyjątkiem lotów pomiędzy europejskim terytorium Państw Członkowskich a francuskimi departamentami zamorskimi, oraz w przypadku wszystkich innych lotów o długości od 1500 km do 3500 km, lub

c) 75 % ceny biletu w przypadku wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b), w tym loty pomiędzy europejskim terytorium Państw Członkowskich a francuskimi departamentami zamorskimi.

• Przejrzystość cen

Od listopada 2008 roku, dzięki rozporządzeniu wprowadzonemu przez PE w lipcu 2008 roku pasażerowie mogą od razu sprawdzić, jakie opłaty wchodzi w skład ceny zakupionego biletu. Przewoźnicy mają obowiązek umieszczenia informacji dotyczących wszelkiego rodzaju dodatkowych opłat i podatków, o które mogłaby być powiększona ostateczna cena biletu.

PE przyjął także dyrektywę określającą ogólne zasady opłat lotniczych, która ma na celu zapobiec wykorzystywaniu dominującej pozycji na rynku przez poszczególne lotniska.

• Bezpieczeństwo na lądzie i w powietrzu

PE wprowadził także nową regulację mającą na celu zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa lotniczego na terenie UE. Zawiera ogólne zasady i standardy dotyczące m.in. kontroli pasażerów i ich bagażu.

Po raz pierwszy kwestie takie jak sposób postępowania z pasażerami nieprzestrzegającymi zasad zachowania na pokładzie, dostęp do kabiny pilota czy zapewnienie bezpieczeństwa w czasie lotu przez odpowiednie służby ("podniebnych

szeryfów”) zostały uregulowane na poziomie europejskim. Parlament nalegał, żeby personel odpowiedzialny za zapewnienie bezpieczeństwa podczas lotu poddawany był starannej selekcji i przechodził specjalne szkolenia.

5. SPRAWY GOSPODARCZE I WALUTOWE - Powołanie komisji nadzwyczajnej ds. kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego

Posłowie postanowili w dniu 7 września br. o powołaniu specjalnej komisji ds. kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego. Jej zadaniem będzie ocena wpływu kryzysu na sytuację gospodarczą i społeczną państw członkowskich i zaproponowanie środków, które pozwolą na przywrócenie równowagi rynków finansowych.

Przewodniczący **Jerzy Buzek** powiedział: „Powinniśmy wyciągnąć wnioski z tego kryzysu finansowego i gospodarczego, aby mieć pewność, że się nie powtórzy. Posłowie do Parlamentu Europejskiego muszą ocenić skuteczność działań podejmowanych przez UE i państwa członkowskie zmierzających do złagodzenia skutków kryzysu. Nowa komisja parlamentarna będzie stanowić ważne forum, które tę ocenę umożliwi”.

Kadencja komisji specjalnej rozpocznie się 8 października 2009 roku. Nowa komisja liczy 45 członków i ma działać przez rok. Komisje stałe odpowiedzialne za kwestie finansowe, gospodarcze i społeczne zachowają swoje dotychczasowe kompetencje. Rola komisji nadzwyczajnej ma polegać przede wszystkim na ocenie sytuacji i działań antykryzysowych podjętych przez UE i państwa członkowskie, ale również kosztów zaniechań.

Wnioski z jej prac zostaną zawarte w dwóch sprawozdaniach. Pierwsze po sześciu miesiącach prac, a kolejne pod koniec kadencji komisji, kiedy to przedstawione zostaną także zalecenia odnośnie dalszych działań.

Komisja będzie odbywać posiedzenia z udziałem ekspertów, partnerów społecznych, przedstawicieli przemysłu, rządów i parlamentów narodowych. Komisja będzie także formułować opinie do projektów legislacyjnych, nad którymi pracować będą stałe komisje stałe PE.

Do szczególnych kompetencji komisji należeć będzie:

- a) analiza i ocena rozmiarów kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego, jego wpływu na UE i jej państwa członkowskie oraz stanu ładu światowego, oraz proponowanie odpowiednich środków długoterminowej odbudowy zdrowych i stabilnych rynków finansowych, które umożliwią wsparcie trwałego wzrostu, spójności społecznej i zatrudnienia na wszystkich szczeblach, a także przedstawienie oceny wpływu tych środków oraz kosztów wynikających z zaniechania wszelkich działań;
- b) analiza i ocena dotychczasowego wdrażania prawodawstwa wspólnotowego we wszystkich odpowiednich dziedzinach, a także koordynacja działań podejmowanych przez państwa członkowskie w celu wsparcia trwałego i dobrego

jakościowo wzrostu oraz inwestycji długoterminowych z myślą o zwalczaniu bezrobocia oraz o podjęciu wyzwań demograficznych i klimatycznych, przy równoczesnym przestrzeganiu zasady pomocniczości;

- c) nawiązywanie w tym celu niezbędnych kontaktów i organizowanie przesłuchań z udziałem instytucji Unii Europejskiej oraz instytucji i forów światowych, europejskich i międzynarodowych, krajowych parlamentów i rządów państw członkowskich oraz krajów trzecich, a także przedstawiciele środowisk naukowych, przedsiębiorstw i społeczeństwa obywatelskiego, w tym partnerów społecznych, w ścisłej współpracy z komisjami stałymi;

Lista członków omawianej komisji znajduje się na poniższej stronie:

<http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/membersCom.do;jsessionid=50888D50B9C5C11D6290B4462DDBE68B.node2?language=PL&body=CRIS>

Polskimi przedstawicielami w komisji są eurodeputowani: **Jacek Saryusz-Wolski** (członek komisji) oraz **Danuta Hübner** i **Marek Siwiec** (zastępstwa).

6. SPRAWY GOSPODARCZE I WALUTOWE - Szczyt G-20 w Pittsburgu.

UE musi wypracować silniejszą strukturę nadzoru finansowego dążąc do ustanowienia jednego organu nadzoru finansowego, stwierdza Parlament w rezolucji w sprawie szczytu grupy G20 w Pittsburgu. Posłowie zwracają uwagę na konieczność zadbania o długotrwałą równowagę fiskalną, aby uniknąć zbytniego obciążenia przyszłych pokoleń. Jednak bieżącym priorytetem pozostaje tworzenie miejsc pracy i ochrona społeczeństwa przed skutkami kryzysu.

W rezolucji przyjętej większością głosów, Parlament Europejski z zadowoleniem wita wyniki szczytu G20, w tym zobowiązanie do unikania przedwczesnego wycofania środków wsparcia wykorzystywanych do ustabilizowania rynków finansowych. Uważa również, że należy rozpocząć prace nad skutecznymi „strategiami wyjścia”, tak aby można było je niezwłocznie wprowadzić, gdy tylko stan naprawy gospodarki na to pozwoli.

• Przeciwdziałanie kolejnym kryzysom

Posłowie wierzą, że celem uniknięcia kolejnych kryzysów należy przyjąć bardziej scentralizowane podejście do nadzoru rynku finansowego. „Unia Europejska musi wypracować silniejszą strukturę nadzoru finansowego dążąc do ustanowienia jednego organu nadzoru finansowego”, czytamy w rezolucji.

Parlament uważa, że aby zapobiec kryzysom finansowym w przyszłości, należy zająć się ich głównymi przyczynami (w tym nadmiernym deficytem lub nadwyżką w handlu). Skuteczna wielostronna reakcja na kryzys musi obejmować przyczyny braku stabilności w zakresie kursów wymiany oraz cen surowców.

• Miejsca pracy priorytetem

Zdaniem posłów najpilniejsze priorytety to uzyskanie "silnego i zrównoważonego wzrostu gospodarki realnej, zapewnienie właściwego funkcjonowania rynków kapitałowych i kredytowych, utrzymanie i wspieranie zatrudnienia oraz ochrona obywateli przed niekorzystnym wpływem kryzysu, ze szczególnym uwzględnieniem najbiedniejszych i najsłabszych".

W rezolucji Parlament podkreśla znaczenie wspierania dialogu społecznego, aby uniknąć deflacji zarobków i zagwarantować, aby wzrost płac odpowiadał wzrostowi produktywności.

- **Premie dla kadry zarządzającej, raje podatkowe**

Parlament wzywa Komisję do szybkiego przekształcenia zobowiązań dotyczących premii poczynionych na szczycie G20 w wiążące prawodawstwo europejskie. Posłowie z zadowoleniem witają propozycje dotyczące tajemnicy bankowej i wzywają do stworzenia skutecznego systemu zapobiegania oszustwom podatkowym, wykrywania ich oraz ścigania. Parlament uznaje, że poczyniono znaczne, ale nadal niewystarczające postępy w zwalczaniu podmiotów unikających współpracy („raje podatkowe”).

- **Nie dla protekcjonizmu**

Parlament Europejski ponawia swój sprzeciw wobec wszelkich form protekcjonizmu i zachęca do zapewniania dostępu do rynku, który nie stawiałby krajów rozwijających się w niekorzystnej sytuacji.

- **Przeciwdziałanie zmianom klimatycznym**

Parlament żałuje, że nie poczyniono postępów w finansowaniu światowej walki ze zmianą klimatu.

7. ROZWÓJ I WSPÓŁPRACA - Kryzys finansowy wymaga zwiększania pomocy dla krajów najbiedniejszych.

Obecny kryzys finansowy przybiera rozmiary kryzysu humanitarnego w krajach rozwijających się. W rezolucji, która ma być głosowana w czwartek, posłowie przypominają, że tylko w 2009 roku życie kolejnych 90 milionów ludzi znalazło się poniżej granicy ubóstwa. Parlament Europejski jest poważnie zaniepokojony faktem, że od lipca 2009 r. 82% nowych pożyczek udzielonych przez MFW przyznano państwom europejskim a zaledwie 1,6% krajom afrykańskim, co oznacza, że większość dostępnych środków można przeznaczyć dla rynków wschodzących o wysokim dochodzie oraz krajów o średnim dochodzie, które prawdopodobnie będą w stanie spłacić zaciągnięte pożyczki. Tym samym podkreśla, że w perspektywie średniookresowej zaburzenia procesów rozwoju pociągają za sobą w czasie kryzysu znacznie bardziej zgubne i trwałe skutki dla najsłabiej rozwiniętych krajów, niż dla krajów rozwiniętych

Parlament z zadowoleniem przyjmuje plany UE dotyczące przeznaczenia 8,8 mld EUR środków pomocy na rzecz rozwoju, wsparcia budżetowego i finansowania

rolnictwa na działania natychmiastowe oraz zaproponowanie 500 mln EUR na wsparcie wydatków socjalnych w krajach rozwijających się poprzez doraźny mechanizm FLEX dla krajów Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) stosowany w przypadku podatności na zagrożenia. Obiecane środki finansowe są jednak zbyt małe i zbyt wolno wypłacane by mogły w wystarczającym stopniu zmienić sytuację w krajach rozwijających się, stwierdzają posłowie w projekcie rezolucji. Wzywają w niej do reformy międzynarodowych instytucji finansowych, bardziej innowacyjnych systemów finansowania i skuteczniejszych regulacji na poziomie światowym tak, by zapobiec podobnym kryzysom finansowym w przyszłości.

- **Niewinne ofiary kryzysu**

Choć kraje rozwijające się nie spowodowały światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, najsilniej odczuwają jego skutki. Rezolucja Parlamentu Europejskiego wskazuje na gwałtowne wyhamowanie gospodarki, lawinowe bezrobocie, pogorszenie się bilansu handlowego i płatniczego, zdecydowany spadek napływu kapitału prywatnego oraz bezpośrednich inwestycji zagranicznych.

Mieszkańcy uboższych rejonów globu borykają się z ograniczonym dostępem do kredytów oraz ze znacznymi wahaniami kursów walut. Coraz mniej pieniędzy do krajów pochodzenia przysyłają również emigranci - w krajach bogatszych zwykle pierwsi tracą pracę pracownicy napływowi. Dotknięci kryzysem Europejczycy i Amerykanie zaczynają oszczędzać na urlopach spadają zatem dochody z turystyki.

Posłowie zgadzają się z opinią Ban Ki-moona, sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, że światowy kryzys finansowy nadszarpnął, a niekiedy zupełnie zniwelował z trudem osiągnięte postępy w dziedzinie zwalczania ubóstwa, głodu jak również śmiertelności matek i dzieci, a także w dziedzinie szkolnictwa podstawowego, równości płci oraz dostępu do czystej wody i odpowiedniej higieny.

- **Rośnie śmiertelność niemowląt**

Organizacje międzynarodowe szacują, iż z winy obecnego kryzysu, tylko w tym roku kolejne dziewięćdziesiąt milionów osób znajdzie się w sferze skrajnego ubóstwa. Drastycznie wzrosnąć może też średnia śmiertelność niemowląt, o dwieście, a nawet czterysta tysięcy rocznie w ciągu najbliższych pięciu lat.

Dlatego Parlament Europejski domaga się od władz międzynarodowych radykalnej reformy polityki, która pozwoliłaby zająć się systemowymi przyczynami kryzysu żywnościowego oraz kryzysu finansowego. Posłowie chcą nowych demokratycznych przejrzystych przepisów regulujących handel międzynarodowy, jak również międzynarodowe systemy finansowe.

8. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH - Prawo karne w UE: Osoby oskarżone w procesie karnym w dwóch różnych państwach nie mogą być karane dwukrotnie za to samo przestępstwo.

Decyzja ramowa w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygnięcia takich konfliktów powstała z inicjatywy Czech, Słowacji, Polski, Słowenii i Szwecji.

Unia Europejska postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwijanie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. W opinii państw wnioskodawców, w myśl programu haskiego w sprawie wzmacniania wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej, przyjętego przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniu 4 i 5 listopada 2004 r., mając na względzie zwiększenie skuteczności ścigania przestępstw, przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego wymiaru sprawiedliwości, należy zwrócić szczególną uwagę na możliwości koncentrowania ścigania w jednym państwie członkowskim w wielostronnych sprawach transgranicznych oraz należy zwrócić dalszą uwagę na dodatkowe wnioski, włączając te dotyczące konfliktów jurysdykcji, w celu uzupełnienia złożonego programu środków mających wprowadzić w życie zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych w sprawach karnych. Środki przewidziane w niniejszej decyzji ramowej powinny służyć przede wszystkim zapobieganiu konfliktom jurysdykcji i ich rozstrzygnięciu; zadbanie o to, by jurysdykcja, w której toczy się postępowanie, była najodpowiedniejsza oraz wniesieniu większej przejrzystości i obiektywności w wybór jurysdykcji karnej, jeżeli czyny będące przedmiotem danej sprawy podlegają jurysdykcji co najmniej dwóch państw członkowskich.

Niniejsza decyzja ramowa zasadniczo powinna mieć zastosowanie w dwóch sytuacjach. W pierwszej z nich ustanawia procedurę wymiany informacji, jeżeli właściwe organy państwa członkowskiego prowadzą postępowanie karne w sprawie określonych czynów i chcą się dowiedzieć, czy w innych państwach członkowskich toczy się postępowanie w sprawie tych samych czynów. W drugiej sytuacji właściwe organy państwa członkowskiego prowadzą postępowanie karne w sprawie określonych czynów i dowiadują się, innym sposobem niż powiadomienie, że właściwe organy innych państw członkowskich prowadzą postępowanie karne w sprawie tych samych czynów. W takiej sytuacji nie stosuje się powiadomienia, a właściwe państwa powinny przystąpić do bezpośrednich konsultacji.

Podczas debaty na temat decyzji ramowej w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygnięcia takich konfliktów, **Antonio Tajani**, komisarz ds. sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, powiedział, że Komisja Europejska z zadowoleniem podchodzi do przedstawionej propozycji, natomiast uważa, że tekst ten nie jest wystarczająco ambitny. KE potępia fakt, że zakres działania decyzji ramowej został ograniczony jedynie do sytuacji, w której dana osoba jest poddana równoległej procedurze karnej za to samo przewinienie. KE zauważa również, że obowiązek przekazania właściwości do Eurojustu (Europejski Urząd na rzecz Poszerzenia Współpracy Sądowniczej) został ograniczony i że lista kryteriów, które mają być uwzględnione przy uzgodnieniu właściwości sądu została wyeliminowana w części operacyjnej tekstu. Poprawki osłabiają pierwotny tekst propozycji i niszczą jego wartość dodaną. W opinii komisarza propozycja ta powinna być zastąpiona propozycją bardziej wyczerpującą. Na koniec dodał, że z uwagi na fakt, że Traktat Lizboński wprowadza w tym obszarze duże zmiany, z pewnością zaistnieje konieczność ponownego rozważenia omawianej propozycji.

Eurodeputowana, która była sprawozdawczynią projektu, pani **Renate Weber** (EPP, Rumunia), powiedziała, że dzięki pozytywnemu wynikowi referendum w Irlandii, Parlament Europejski jest o krok bliżej od możliwości nie tylko konsultacji, ale również współdecydowania w trzecim filarze. W jej opinii, by tego uniknąć, Rada chce jak najszybciej przyjąć omawiany akt ustawodawczy, nim Traktat zostanie ratyfikowany. W jej opinii, przedstawiona propozycja Rady, wbrew przekonaniu Rady o tym, że współpraca i konsensus to główne zasady unikania konfliktu, nie wyklucza jednak konfliktu właściwości sądów i nie umożliwia zaradzenia konfliktom, gdy się takie pojawiają. Można by to zrobić redukując wielokrotne właściwości sądu i przyznając właściwości państwom członkowskim na podstawie przepisów prawa cywilnego z założeniem wzajemnej uznawalności wyroków. Zamiast tego ta decyzja ramowa ogranicza się do wprowadzenia obowiązku państw członkowskich informowania się nawzajem i prowadzenia konsultacji w celu osiągnięcia konsensusu, by znaleźć rozwiązanie, celem uniknięcia negatywnych konsekwencji prowadzenia równoległych postępowań. Biorąc pod uwagę ww. braki decyzji ramowej, posłanka Weber nie jest zaskoczona tym, że podczas wymiany poglądów Komisja poparła tę propozycję, równocześnie wyrażając gotowość do przygotowania nowego i lepszego projektu aktu prawnego. Najważniejsze powinna być dla wszystkich ochrona praw obywateli.

Eurodeputowanej Weber podoba się natomiast w projekcie bezpośrednie odniesienie do zasady *ne bis in idem*, która wywodzi się z prawa rzymskiego i oznacza dosłownie „nie dwa razy w tej samej (sprawie)”. W terminologii prawniczej oznacza to zasadę, wedle której nie można orzekać dwa razy w tej samej sprawie, przeciw temu samemu oskarżonemu. Oryginalny tekst nie uwzględniał tej zasady.

Sprawozdanie eurodeputowanej Weber skupia się na trzech obszarach. Po pierwsze, ochrona osoby oskarżonej musi być rzeczą najważniejszą i muszą być zapewnione odpowiednie zabezpieczenia proceduralne. Powinny one obejmować prawo oskarżonego do uzyskania wyczerpującej informacji, by mógł kwestionować nierozsądne rozwiązania. Po drugie, w kwestii informacji na temat osoby oskarżonej wymienianych pomiędzy sądami, eurodeputowana Weber popiera konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych. Wreszcie po trzecie, w jej opinii zaangażowanie Eurojustu w decyzje, co do wyboru właściwości sądu, jest konieczne. Eurojust powinien być zaangażowany od początku, ponieważ pełni rolę koordynacyjną działań prokuratur krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej w celu walki z transgraniczną przestępczością zorganizowaną na terenie UE. Eurojust udowodnił, że zasługuje na nasze zaufanie, dlatego posłanka Weber jest zaskoczona niechęcią Rady i niektórych członków PE do tej instytucji.

- **Wzmocnienie praw oskarżonych**

Poprawki Parlamentu Europejskiego mają na celu wzmocnienie praw proceduralnych osoby oskarżonej. Osoba, wobec której postawiono oficjalne zarzuty, na etapie procesu ma być informowana o wymianie informacji i konsultacjach między organami państw członkowskich oraz między organami państwa członkowskiego a Eurojustem, jak również o wybranych rozwiązaniach lub braku porozumienia zgodnie z niniejszą decyzją ramową, a także o zaangażowanych stronach, treści sprawy i powodach. Ponadto ma prawo do zaproponowania najodpowiedniejszej jurysdykcji przed wyborem rozwiązania oraz do odwołania się od decyzji a w przypadku braku

porozumienia – do jej ponownego rozpatrzenia. Ponadto państwa członkowskie mają obowiązek zagwarantowania odpowiedniego tłumaczenia pisemnego, ustnego lub pomocy prawnej.

Eurodeputowani wprowadzili także zakaz przekazywania informacji dotyczących tzw. pochodzenia „rasowego” lub etnicznego, religii, wyznania i orientacji seksualnej, chyba że jest to niezbędne do zapobiegania konfliktom jurysdykcji lub ich rozstrzygnięcia w ramach stosowania niniejszej decyzji ramowej.

- **Jurysdykcja**

W opinii eurodeputowanych, agencja współpracy prawnej Eurojust powinna być bardziej w te kwestie zaangażowana. W opinii eurodeputowanych, na każdym etapie procedury krajowej każdy organ krajowy może zwrócić się do Eurojustu o poradę i przekazać Eurojustowi konkretne sprawy, w związku z którymi pojawia się kwestia najodpowiedniejszej jurysdykcji. Jeżeli państwa członkowskie postanowią nie stosować się do opinii Eurojustu, muszą poinformować Eurojust o swojej decyzji na piśmie.

Eurodeputowani przyjęli omawianą rezolucję stosunkiem głosów 544 za, 84 przeciw, przy 17 głosach wstrzymujących się.

9. BUDŻET - Fundusz Solidarności Unii Europejskiej: pomoc dla regionu Abruzji

Parlament Europejski przychylnie ustosunkował się do uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu udostępnienia kwoty 493 771 159 EUR w postaci środków na zobowiązania i środków na płatności dla poszkodowanego w wyniku trzęsienia ziemi we Włoszech regionu Abruzji. To najwyższa dotychczas kwota przekazana przez Fundusz Solidarności na rzecz jednego kraju.

W wyniku trzęsienia ziemi 6 kwietnia w Abruzji zginęło 300 osób, a 1500 zostało rannych. Zniszczenia oszacowano na 10,2 mld EUR. Dotknęły one całą prowincję L'Aquila i większość regionu Abruzji, jak również okoliczne regiony. Historyczne centrum miasta L'Aquila do dziś jest niedostępne. Tysiące osób straciły dach nad głową, dziesiątki tysięcy nadal koczują w miasteczkach namiotowych lub zostały tymczasowo zakwaterowane na wybrzeżu Adriatyku. 20 tys. osób w poszukiwaniu schronienia wyjechało z regionu.

Katastrofa wywarła też ogromny wpływ na gospodarkę, doprowadzając do zaprzestania działalności większości przedsiębiorstw.

Władze Włoch złożyły wniosek do KE o uruchomienie środków pomocowych Unii Europejskiej 8 czerwca br. Pomoc ze strony UE pozwoli sfinansować najpilniejsze działania, takie jak zapewnienie tymczasowego zakwaterowania dla ofiar, naprawa podstawowej infrastruktury (sieci energetycznych, wodociągów, dróg) oraz odgruzowywanie zniszczonych obszarów. Pomoc nie obejmuje strat poniesionych przez osoby prywatne.

10. Nagroda im. Karola Wielkiego dla Młodzieży - Polscy laureaci Europejskiej Nagrody im. Karola Wielkiego dla Młodzieży odwiedzili Parlament Europejski

Laureaci tegorocznej Nagrody im. Karola Wielkiego dla Młodzieży, w tym m.in. twórcy projektu "YOUrope needs YOU" z Krakowa, odwiedzili Parlament Europejski w czasie kończącej się dzisiaj sesji plenarnej w Brukseli.

"YOUrope needs YOU" to cykl szkoleń dla młodzieży, uczących jak być aktywnym obywatelem. Jest koordynowany przez członków krakowskiego oddziału Europejskiego Forum Studentów AEGEE. Wśród gości byli też organizatorzy europejskiego festiwalu teatrów uniwersyteckich w Albi we Francji i autorzy projektu "Gumboot Diplomacy", w ramach którego młodzi ludzie z Holandii, Polski, Węgier i Niemiec przeprowadzali wstępne badania na obszarach dotkniętych lokalnymi powodziami, a następnie wspólnie gromadzili dane na obszarze objętym rozlewiskiem rzeki Lippe w Niemczech.

Laureatów konkursu przyjął Przewodniczący Parlamentu Europejskiego **Jerzy Buzek**. „Bardzo się cieszę z tego spotkania. Angażowanie młodych ludzi w projekt europejski jest bardzo bliskie mojemu sercu. Europa potrzebuje nas wszystkich, ale młodych ludzi szczególnie, bo to właśnie oni przejmą pochodnię zapaloną przez Schumana, Monneta, De Gasperiego i Adenauera” - powiedział Przewodniczący.

Młodzi ludzie wzięli także udział w posiedzeniu komisji kultury Parlamentu Europejskiego. „Projekty realizowane przez laureatów konkursu pokazują, że idea integracji Europejskiej jest obecna w sercach i umysłach młodych ludzi. Bardzo cieszy mnie, gdy widzę jak angażują się w mobilizowanie ludzi poprzez projekty kulturalne i naukowe, jak festiwal w Albi i Gumboot Diplomacy, czy szkolenia, takie jak warsztaty realizowane w ramach projektu "YOUrope needs YOU",” powiedziała szefowa komisji kultury PE, posłanka **Doris Pack** (EPP, Niemcy).

Nagroda Karola Wielkiego dla Młodzieży jest adresowana do ludzi w wieku od 16 do 30 lat, którzy realizują projekty ułatwiające porozumienie i współpracę między obywatelami krajów europejskich oraz budujące poczucie europejskiej tożsamości. W konkursie biorą udział osoby lub grupy realizujące np. programy wymiany, projekty internetowe w skali europejskiej oraz organizujące imprezy przeznaczone dla młodzieży. Organizatorami konkursu są Parlament Europejski i Fundacja Nagrody im. Karola Wielkiego w Akwizgranie.

Kolejna edycja konkursu zostanie ogłoszona 5 listopada 2009 roku.

Opracowała:
dr Magdalen Skulimowska¹

---

¹ Na podstawie informacji prasowych PE, projektów aktów prawnych oraz debat podczas sesji PE w Brukseli.